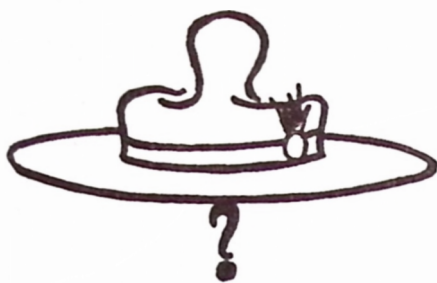

SPEJDERNES MAGASIN

46. årgang

nr. 4 . april 1962

Vi præsenterer –

Svend Ranvig

»Hvorfor i alverden mig?«, skreg Svend, da det gik op for ham, at det var hans tur til at være »offer« og blive præsenteret i denne serie. Derefter forsøgte han uden held at henvise til, at han ikke kan fordrage at gå med spejderhat. Heller ikke dette kan nu diskvalificere ham, så med skal han alligevel.

Til daglig er Svend Ranvig noget så respektindgydende og agtet som lektor ved Sorø Akademi. Men hvis du nu tror, at det er en støvet professortype og stuelærd, du står overfor, må du sporenstrengs tro om igen. Der klæber meget lidt læreragtigt ved ham, når man ser ham drage ud med sin trop »Asser Riig« fra akademiet, eller når man oplever ham i funktion som instruktør på førerkursus. Men man aner til gengæld måske nok pædagogen bagved mange af de spidse, ironiske bemærkninger, der fra tid til anden flyder fra hans læber eller pen.

Svend blev spejder i 1930. Det var også i akademi-troppen i Sorø. Si-

UNDER SPEJDERHATTEN

denhen tog han et smut til København, og mens han studerede her, var han tropsfører i 5' Absalon. Det siger en hel del om hans energi, at da han forlod hovedstaden for at vende tilbage til Sorø, syntes han ikke, at det var nok med de otte års tropsførergerning, han havde bag sig, men han kastede sig hovedkuls ud i jobbet at være tropsfører i »Asser Riig«, hvad han har været siden 1944. Han mener selv, at det job hænger han vist på, til han bliver 70 år, og det skal såmænd nok passe.

Som om ni patruljer ikke i sig selv kunne være nok til at udmatte en stakkels spejderfører, har Svend tværtimod med stor energi styrtet sig over en lang række andre opgaver. Selvfølgelig er han medarbejder ved førertræningen, et af dens mest særprægede og højt skattede. Han har titel af DCC, hvilket oversættes bedst ved assistent for førertræningslederen. I denne egenskab »opdrager« han hvert år med venlige små hib og megen praktisk belæring talrige spejderførere på Hylkedam. Også i påsken er han engageret i førertræningen, idet han leder det såkaldte »gammelmands-primitive kursus« i Bromme, hvad han har været i lag med siden 1946. — I Gilwelltroppen hører han (selvfølgelig) til Uglerne, og det er vel også derfor, at han har slidt sig frem til posten som redaktør af »Spejdersport«, korpsets førerblad.

Da vi er inde i en påske-måned med primitive kursus, kunne det måske være en spore for kursister

at få at vide, at deltagelse heri kan bringe en vidt indenfor korpset. Det har Svend bevist, thi da han var deltager i 5' Storedam trop, blev han »opdaget« af vor nuværende spejderchef, der ved den lejlighed var hans TF og af den senere førertræningsleder, der var hans PF. (At patruljen var »Vildsvinene«, må anses for at være en af tilværelsens små pudsigheder). — På dette kursus opdagede Thorkild Glad og Erik Jessen, at Svend havde en hel masse udmærkede egenskaber, og dem har de så benyttet sig af og udnyttet i årene siden hen.

Så selv om Svend Ranvig ikke gerne bruger spejderhat, er han nok værd at præsentere alligevel. Det være hermed gjort. *Små-uglen.*

I dette nummer:

Forsidebilledet er fra Mørkøv Kirke. Kalkmaleri af St. Georg og dragen. Ar 1450.
(Foto: F. M.)

Under spejderhatten	62	Suomi kalder	72
De iretters råd	63	Glemte halte på Colleruphus	72
Bare roden kommer nedad	64	Vester-Strødam	73
Magasinets fotokonkurrence	65	Præmielista, Spejderjul	75
Fortidens tegneserier	66	Junglentyt	76
En bog og et rige	69	Duelighedstegn: Atlet	77
Vandrerkort og lejrpas	69	Spejderlidende	78
Fra pol til pol	70	Æressiden	79

Der kommer stadig mange breve til »de trettens råd«, så der er tilsyneladende mange spørgsmål, som spejdere og skovmænd landet over gerne vil have svar på.

Denne måned har vi fået en henvendelse fra en spejder i Nordjylland, der bl. a. skriver:

»Nu nærmer sig snart de årlige Sct. Georgsparader, hvor vi allesammen en efter en står frem for at aflægge vort spejderløfte på ny. Vi lover allesammen højt og helligt at holde spejderloven og hjælpe hinanden. Men det forekommer mig, at det temmelig ofte sker, at der er stor modstrid mellem det, vi står og lover, og det vi foretager os i tiden bagefter. Vi kender jo allesammen godt hinandens svagheder. Men har vi nogensinde set nogen af vore kammerater forandre sig, fordi de havde aflagt spejderløftet? Blev de måske mere hjælpsomme? Holdt de op med at bande eller så vi i det hele taget nogen af de gamle fejl forsvinde? Jeg mener, at vi allesammen er nødt til at indrømme, at ingen af os — vi selv iberegnet — har magtet at forbedre os stort, ligesom vi vist ikke heller har troet ret meget på, at vi virkelig kunne leve op til det, vi lovede vores tropsfører Sct. Georgsdag.

Men er det så ikke altsammen noget værre hykleri? Hvorfor love noget, man alligevel ikke kan holde (og måske ikke engang regner med at ville holde)?«

Det var jo et stort samvittighedsspørgsmål, men der var dog straks en af de 13, som påtog sig at svare vor jydsk ven.

Der er intet, der er så godt, som når nogen begynder at kværulere over den slags ting, for det betyder, at de tænker over sagerne, og at ceremonien ikke blot bliver en mekanisk og tom forestilling for dem. Du — og formentlig en hel del andre

med dig — tvivler på, at Sct. Georgsparaden har nogen som helst betydning for den enkelte og hans moral. Og hvorfor gør I det? Jo, fordi I ikke kan se, at nogen bliver bedre af det: Hans lyver stadig, Peter snyder ved konkurrencer og Jørgen ryger i smug, uden nogen ændring til trods for at de højt og helligt just har lovet at gøre deres bedste for — o. s. v. Forkasteligt! Man kan ligefrem se jer sidde i en gruppe på studerekammeret og blive mere og mere forargede. Og hvad er det så, der forarger jer? Er det Peter, Jørgen eller Hans, eller er det

det, at der stilles krav til dem, krav som de åbenbart ikke kan honorere?

Det må være kravene, for det er dem, I gør vrøvl over. Hvad vil I da have? Skal vi lade være at stille krav, skal vi lade være at stille et mål op, som man bør stræbe imod? Skal vi bare tage tingene, som de er, og bøje os under vilkårene? Skal man indrette kravene efter menneskene eller søge at få menneskene ind under kravene?

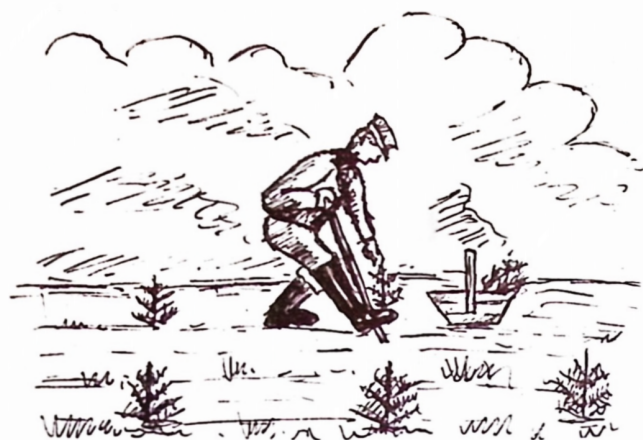
Det er hele sagen. Allerede Baden-Powell så for over 50 år siden, at det rummede en fare bare at lade sig passivt drive med strømmen. Han så, at det måske kunne være nødvendigt at stille nogle idealer op, som man søgte at nå henimod ved sit eget aktive arbejde med sig selv. Disse krav nedfældedes i spejderlov og løfte, som var og er det grundlag, hvorpå spejderbevægelsen hviler, og uden hvilke det ikke var nogen spejderbevægelse. Læg vel mærke til, at der siges: Jeg lover at gøre mit bedste for — — —. Man lover ikke at gøre det — for det kan man ikke — dertil er kravene for store, men man lover at gøre sit bedste. Det har man lovet at gøre, dengang man blev optaget som spejder, og det har man godt af at blive mindet om mange gange, men i hvert fald en gang om året under særdeles højtidelige former. Det er muligt, at man ikke ser nogen forandring på den enkelte, det er muligt, at han ikke føler spor ved det, men det er usandsynligt. Et eller andet sted dybt inde i ham sidder en lille orm og gnaver, og får den lov at gnave tilstrækkeligt længe, vil den før eller siden stikke hovedet frem. En dreng bliver ikke en engel, fordi han bliver spejder, og der vokser ikke hvide vinger frem på ham, fordi han har deltaget i en Sct. Georgsparade, men er der blot sat nogle tanker i sving i ham, er der stor sandsynlighed for, at han senere i visse situationer handler anderledes, end han ville have gjort, hvis han ikke havde været spejder.

Derfor siger jeg til dig og andre, som måske tænker ligesådan: Prøv nu i år, når du står opstillet til parade den 23. i denne måned at se dig om i kredsen, se på ansigterne og se så, om ikke de fleste i det øjeblik er virkelig optaget af det forsæt, de har om at søge at holde det løfte, de giver.

1

BARE RODEN KOMMER NEDAD

Skovløber Olsen stod med agterspejlet i vejret og rodede med noget i jorden. Ved siden af ham stod en kurv med et bundt små, nuttede grantræer, og i den ene hånd holdt han en spade. Nu rettede han sig op, gik et skridt frem, stak spaden i jorden og vendte en hel spadefuld jord i een bevægelse — så stak han igen spaden i jorden og vrikkede den lidt, så der blev en revne i den løse jord, og her stak han en granplante ned og trådte hurtigt til med træskostøvlerne, og så var han allerede klar til at plante den næste plante. Afstanden mellem planterne blev hver gang målt ud med spadeskafet, og en lang snor spændt ud over jorden garanterede for, at planterne kom til at stå på linie.

»Davs Olsen —« sagde jeg — »du har nok travlt?«

»Ja, det kan du tro. Jeg må jo se at blive færdig med at plante juletræerne inden det bliver jul!«

»Det når du nok med det tempo — hvor mange planter kan du egentlig plante på en time?«

»Det afhænger en del af, om jeg er i godt humør — men mellem 80 og 90 planter skal jeg jo helst nå.«

»Kan de så gro alle sammen?«

»Om de kan gro? — Når skovløber Olsen har plantet noget, så gror det — om det så blot er et kosteskaf, så skyder det grønne blade — tag ikke fejl af det! Hæ, hæ, fejblade —«.

Olsen vendte skråen og stak en plante i jorden.

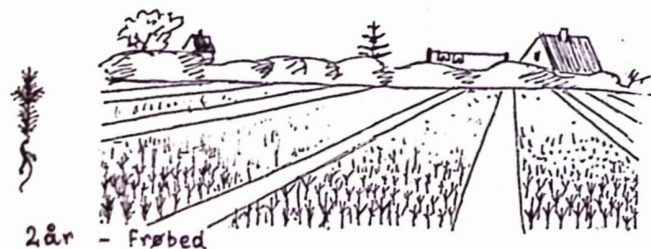
»Nej« — fortsatte han — »i gamle dage var det mere indviklet at plante. Der skulle først graves et pænt stort hul — så skulle plantens rød-

der bredes omhyggeligt ud og jorden fordeles forsigtigt omkring dem — og så skulle det altid foregå om foråret. Nu til dags skal man blot stikke planten ned i en revne i jorden og træde til — og det går så-mænd meget godt hele året rundt, blot man sørger for to ting: for det første må rødderne ikke blive tørre, og for det andet skal planterne helst have roden nedad!«

»Hvorfor skal de så stå på rad og række efter en snor? Det ville da se meget pænere ud, om de stod lidt tilfældigt spredt ud over det hele.«

»Nå, synes du det? Kunne du så tænke dig, at jeg gik rundt med et romantisk blink i øjet, udvalgte mig en køn plet til en plante, satte den der og så trådte to skridt tilbage og lagde hovedet på skrå for at bedømme det kunstneriske resultat, før jeg fortsatte? Næ, gamle dreng, tænk dig blot tyve år frem, når vi skal til at tynde ud i disse træer og slæbe lange lægter ud til vejen, så kan du tro vi er glade for at have nogle lange, lige rækker at gå i!«

Nu dukkede skovfoged Sørensen op, og efter at han havde udvekslet et par bemærkninger med Olsen,

fulgtes jeg med ham ned til skovdistriktets planteskole.

»Her laver vi de fleste af de planter, vi skal bruge i skoven« — forklarede skovfoged Sørensen — »Vi begynder med at så dem i et pænt firkantet bed, hvor de får lov at vokse i et par år, mens vi passer dem omhyggeligt med kunstgødning, lugning o. s. v. Så tager vi dem op og planter dem ud på lidt større afstand et andet sted her i planteskolen, og her står de så igen i et par år og bliver passet og plejet, og omsider er de så blevet så livskraftige, at de kan klare sig ude i skoven. Det er næsten ligesom i en skole, hvor man opdrager og uddanner børnene, til de kan klare sig ude i den store verden. — Det er da forresten også derfor man kalder det en planteskole.«

Her var forøvrigt mange sjove ting at se på. Et langt bed var af bøg, importeret fra Holland. En særlig fin ædelgran, nordmannsgranen, var fra Kaukasus, og den ædelgranart, som man ved juletid kan købe på torvet under navnet »palmegran«, men som blandt kendere hedder »grandis«, var sået af frø, der var importeret helt fra Vestamerika.

I den ene ende af planteskolen var man ved at tage japanske lærketræer op, så de kunne køres ud i skoven, hvor de skulle plantes igen. Planterne blev først løsnet på den måde, at en traktor kørte forbi med en stor, vandret kniv i jorden under planterne, så de vippede op og stod så løst, at man lige kunne hive dem op med hænderne. Så blev de lagt tæt sammen i en traktorgvogn og

dækket til med fugtigt mos, så de ikke kunne tørre ud.

Fra gammel tid er foråret en meget travl periode i skovene. Foråret er plantetid, og enhver normal skovfoged er helt utilnærmelig af bare travlhed i disse dage. Om en måned springer træerne ud, og så skulle plantningen gerne være overstået.

— Og så må man jo håbe på, at vore børnebørn bliver glade for alle de træer, vi planter i år!

Maggie SP
1

Magasinets fotokonkurrence

Igen i år udskriver MAGASINET en fotokonkurrence for alle medlemmer i korpsset. Konkurrencen løber fra 1. april til 1. oktober, og i løbet af dette tidsrum skal billederne både være taget og indsendt. Det kan altså ikke nytte, at I graver billeder frem fra længst svundne tider.

Konkurrencen omfatter 2 grupper:

1. Situationsbilleder (også morsomme)
2. Instruktive billeder.

Det er dog en betingelse, at billederne bærer et typisk spejdermæssigt præg.

Deltagerne opdeles ligeledes i 2 grupper:

- A. Spejdere og skovmænd.
- B. Rovere og førere.

Bag på hvert billede må tydeligt anføres navn, trop og adresse, desuden tydelig angivelse af hvilken gruppe og aldersklasse, billedet ønskes bedømt i. Der må naturligvis gerne sendes flere billeder ind til hver gruppe.

Billedstørrelsen må ikke være mindre end 9×9 cm, og opmærksomheden henledes på, at et billede i de fleste tilfælde bliver bedre ved at blive beskåret. Indsenderen skal naturligvis selv have taget billedet, men behøver ikke selv have fremkaldt og kopieret det. Ønskes billedet retur, må en frankeret svarkuvert vedlægges. Spejdernes Magasin forbeholder sig ret til at benytte billedet i bladet.

Der bliver ganske givet mange muligheder for at få taget gode, fornøjelige og instruktive billeder i det næste halve år ... udnyt dem og send resultaterne ind til Magasinets redaktør: Østersgade 112¹, København Ø., inden den 1. oktober.

Præmielisten fremkommer i maj-nummeret.

FM.

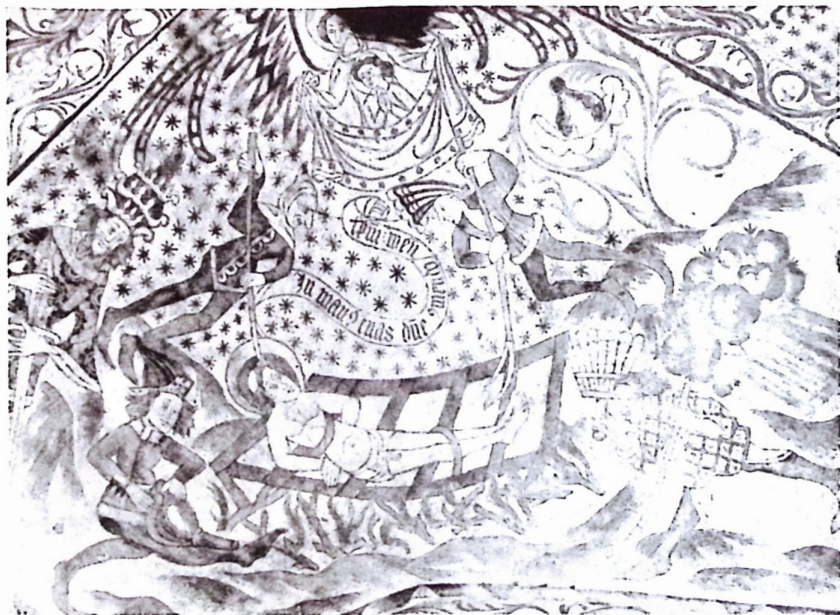

Salget af tegneseriehefter er enormt. Tegninger og medfølgende tekster er en populær og let tilgængelses måde; — men hvorfor være traditionel. Hvorfor holde sig til hefternes ofte dårlige tegninger og forfladigende tekster. Hvorfor ikke gå på tegneserie-jagt i Danmarks-historien. Det er spændende — men samtidigt lidt krævende. Krævende, fordi det fordrer iagttagelsesevne og evne til at drage slutninger. Magasinet har grebet af ideen været på jagt efter gode middelalder-tegneserier sammen med en patruljefører. Artiklen — fotomontagen — kunne være kaldt »Danmarks riges kirkers kalkmalerier«; — men det ville lyde tørt og afskrækkende, og det er det ikke. »Følg derfor nu vore venner ud på nye og spændende æventyr i fortidens tegneserier«.

Iøvrigt har vi valgt at bearbejde stoffet til en mon-

tage, således at de enkelte billeder og sammenhørende tekster står for sig uden nogen egentlig sammenhæng. Hvert billede stiller beskueren overfor spændende de- tektivopgaver. Hvert billede har sin

historie — sin baggrund. Montagen beretter ofte en historie — løfter sløret fra noget af det skjulte og forsøger at vise, hvorledes man kan knække de problemer billederne rejser. Men nu til sagen!

Den gode Laurentius var kirke- tjener (diakon) under pave Sikstus d. II. Samtidigt indtog han en meget betroet post indenfor urkirkens administration, idet han forvaltede kirkens midler. Da Sikstus den II led martyrdøden under Kejser Vale- rians store forfølgelser, undgik hel- ler ikke Laurentius sin skæbne. — Kejseren var imidlertid ikke inter- esseret i uden videre at dræbe Lau- rentius. Med det gode forsøgte kej- seren at få Laurentius til at røbe, hvor kirkens skatte var at finde. Legenden beretter, at kejseren end-

og løslod ham for at han i løbet af tre dage skulle fremskaffe Kejse- ren de omtalte skatte. Tre dage ef- ter mødte Laurentius op med et utal af Roms fattige og nødlidende, som han fremstillede for Kejseren med ordene: »Dette er Kirkens vir- kelige skatte«. Når man ikke kunne få ham til at give sig med det gode, måtte man så prøve andre metoder. De andre metoder var blandt andet hudfletning med skorpioner, over- hældning med kogende olie og hen- lægning på gloende jern. Da alt dette hjalp lige lidt, tabte kejseren

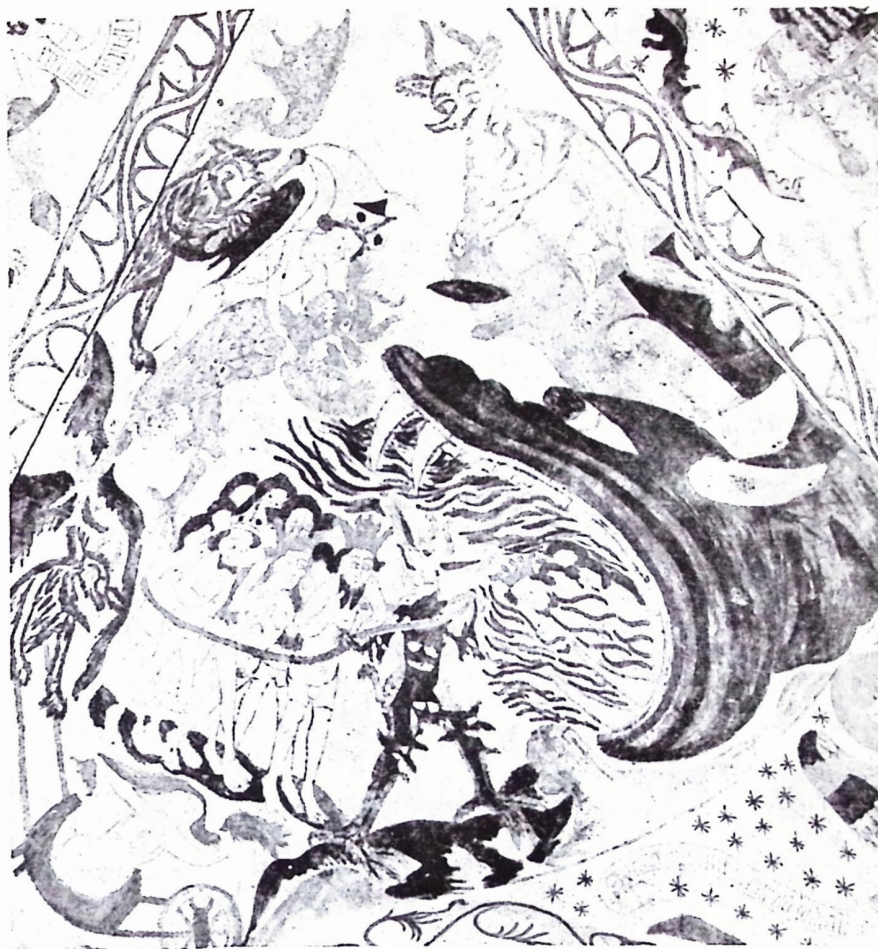

til sidst tålmodigheden og ristede Laurentius til døde, således som billedet viser. Legenden beretter, at Laurentius, medens denne sidste proces stod på, skal have udbrudt henvendt til kejseren: »Smag på braden, den ene side er gennemstegt, det er på tide at dreje spiddet«. På billedet ses kejseren siddende til venstre. Rakkerknægtene anvender tidens typiske redskaber i forbindelse med henrettelser af den nævnte art.

Flammerne pustes op ved hjælp af en blæsebælg og en håndvifte. Forkene var tidens almindeligste bøddelværktøj. I skriftbåndet står at læse: »I dine hænder, Herre, befaler jeg min ånd«. Læg forøvrigt mærke til englen øverst i billedfeltet. Med det udbredte klæde modtager han Laurentius' sjæl.

Henrettelsesmåden må siges at være noget hårdkogt. — Kom så ikke og sig, at middelalderens folk manglede sansen for det dramatiske.

Under Sct. Laurentius' fangeskab blev han vogtet af kejserens særlige fangevogter, en mand ved navn Hypolit. Denne blev imidlertid så betaget ved at se, hvorledes Laurentius tappert udholdt de utallige pinsler, at han lod sig omvende og døbe. Efter Laurentius' død begravede han i taknemmelighed dennes

Og så har kunstneren tænkt sig at minde menigheden lidt om helvedes rædsler. Ganske effektivt må man indrømme. Uhyrets flammende gab og det betænkelige ansigtsudtryk hos ofrene har nok virket afskræk-

kende på menighedens lyst til at forlade dydens krogede vej. At kirkens øverste ledere heller ikke har været fredet fremgår deraf, at ikke mindre end to biskopper er på vej ned i »det luneste lune«.

Den moderne tegneseries teknik med ved hjælp af henførende streger at

illustrere personernes tanker eller udbrud er således anvendt allerede

afsjælede legeme. En sådan forbrydelse kunne kejseren naturligvis ikke tolerere, og Sct. Hypolit måtte lade livet. Denne henrettelse foregik ved, at han blev slået til døde efter en galoperende hest. Unægteligt ganske raffineret. Iøvrigt finder jeg det udtryk hesten bærer til skue ganske uimodståeligt. Ryttaren er iført middelalderens typiske bøddeldragt. Skriftbåndet meddeler navnet på helgenen. Er det forøvrigt ikke en dejlig rakkerknægt?

i 14. hundredetallet. Billedet skildrer forskellen i den riges og den fattiges bøn. Medens den riges tanker under bønnen går til alt andet end den korsfæstede (stregerne viser tilbage til hans klæder, heste, dragkiste og vinankre), er den fattiges bøn inderligt rettet mod Kristi sår-mærker, medens han udbryder: Gud forbarm dig over mig synder. Medens den rige har rigtige sko, hoser, under- og overkjortel samt et elegant tørklæde, er den fattige iført en simpel kjortel, ligesom han er delvis barfodet. Bemærk forøvrigt også forskellen mellem de pater noster bånd (pater noster = fader vor, d.v.s. man bad et fadervor ved hver perle), som de bedende har i deres hænder. Medens den jævne mands bånd er ganske enkelt, er velhaverens mere fornemt udrustet med blandt andet en lille kvast. Således lærte middelalderens folk den lektie, som salmedigteren siden gav form, da han om rigdom og magt og ære udbød sit: »Forgængelighed — Forgængelighed«.

Igen et lille vink til herremændene. De tre levende herremænd, der i al deres pomp og pragt er på falkejagt, møder »sig selv«, det vil sige møder tre afdøde herremænd, hvor slanger og orme krøber ud og ind mellem skeletternes ben. — Skriftbåndets tekst siger på plat-tysk: Det Vi er — bliver I, — Det I er — var Vi. Eller på en anden måde — Der kommer en tid, hvor nok så meget pomp og pragt ikke hjælper det bitterste. En ganske

skrap kost at fordøje for den stedlige herremand, der søndag efter søndag mødte op i sin sognekirke. — Det er forøvrigt nogle aldeles henrivende jagtfalke — ikke sandt?

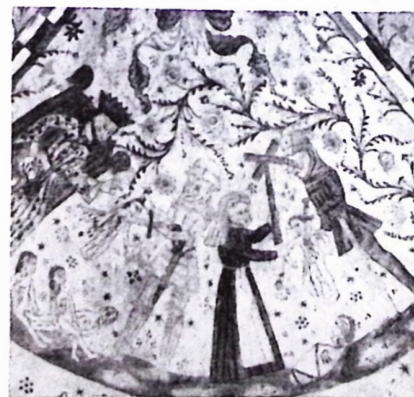
Det var altså ikke kedeligt! Tværtimod. Men du anede ikke, at dette glemte stof rummede disse enorme muligheder. Billederne, som har været bragt på de foregående sider, er alle fra sjællandske landbykirker, men overalt i Danmark findes der kirker, som rummer en rigdom af billeder. Naturligvis skal du og din patrulje ikke specialisere jer i dette, men prøv alligevel på en tur, eventuelt under sommerlejrens vandrelejr, at tage emnet op, og I vil få nogle spændende og interessante oplevelser. På bibliotekerne kan du finde det fornødne til forarbejdet. Traps Danmark er altid nyttig, og om det specielle emne har Broby Johansen forøvrigt skrevet en udmærket bog (Den danske billedbibel i kalkmalerier). Og så — rigtig hjertelig fornøjelse.

Onde magter symboliseret ved havfruen til højre har bragt uvejret ned over skibet, der er kommet i havsnød. Søfolkene har i deres nød anråbt de søfarendes helgen, den gode Sct. Nicholas

Påkaldt af søfolkenes bøn toner Sct. Nicholas frem i horisonten og holder med sin venstre hånd fast om skibets stav, så det ikke længere kastes rundt mellem de frådende søer. Hvor forfærdeligt uvejret er, fremgår bl.a. af den søsyge

sømand, der hænger ud over rælingen for at slippe af med middagsmaden. Sømanden midtskibs ser på trods af sin fromme bøn ud til at more sig en ganske lille smule over kammeratens skæbne. Ak ja, folk er gemene. Uvejret har forøvrigt været så hårdt, at selv fiskene har måttet opgive ævret. Er det egentlig ikke forbløffende, hvad man med lidt iagttagelsesevne og lidt fantasi kan læse ud af de gamle billeder?

Barnemordet i Bethlehem

Der er en bog, folk altid har haft vanskeligt ved at læse. Selv de, der kalder sig kristne, har haft svært ved at finde ud af den — det er nemlig bibelen. Den er blevet pakket ind i lag på lag af forklaringer og fortolkninger. Og talrige kirkelige retninger har overklaret denne indpakning med forskellige etiketter og adressesedler.

Endnu mere broget er den indeni. Over det hele er der klotret anmærkninger og udlægninger ned. Fortolkninger æder sig ned i selv de simpleste ord.

Mange moderne mennesker kan ikke rigtigt lide at komme i nærheden af bibelen — rent åndelig talt. De er lidt bange for den. Er

Lidt om en bog og et rige

den for hellig, for mystisk, for sort?

Hvad er der da i den? Der er et folks skæbne i hundreder af år samlet i ét pragtfuldt bind. Den skildrer mennesker drevet af glødende fanatisme — og af gusten snusfornuft. Den skildrer voldsom betagelse af naturen — og en lyst til at sætte alt mellem himmel og jord på lovparagraffer. Den synger om elskovsfred i sange, som sædelighedspolitiet ville se på med betænkelige øjne, hvis det ikke var, fordi det stod i bibelen.

En forfatter, der hedder Samuel, fortæller historie endnu bedre end Grimberg. Vi hører om, hvordan mennesker elsker at ofre til Gud — og hvordan de elsker at holde øredøvende fester bagefter. — Om, hvordan der pludselig kan opstå seere, som skælder deres folk ud og truer det med død og dom. — Om, hvordan mennesker tror, at det er Gud velbehageligt, hvis de dyrker ham ved at granske i hans lov dag og nat, som svin roder træfler frem af skovbunden.

Til slut fortæller den om, hvordan Jesus sprænger det hele i luften — hele systemet, hele bogen, for at indføre noget nyt.

Måske kan man undvære alt det første. Det er nemlig til syvende og sidst kun baggrunden for vor kultur. Men det centrale om Jesus og hans ord må ud til de mange.

Hvem er nærmere til den opgave end de, der allerede føler sig som kristne?

Sådan en opgave løses i vore dage næppe alene ved forstand, forklaringer, logik og argumenter, heller ikke ved dåb og medlemskab af folkekirken, men først og fremmest ved vidnesbyrd, nemlig ved at man overbevist fortæller videre, hvad man selv tror.

Her er et lidt bagvendt eksempel: Østgrønlands missionær traf en dag åndemaneren Maratti hos kolonibestyreren. Med den roligste mine af verden fortalte Maratti, at han selv havde været på månen og besøgt månemanden.

Missionæren mente, at månemanden ville have vanskeligt ved at leve, eftersom der ingen luft var til ham, men så hævdede Maratti, at han vidste bedre besked med månen end europæerne; thi de måtte nøjes med at se den i kikkert, men han havde selv været der.

På den måde kan ord få vægt også i vor tid. Ikke med formler, beviser og fysiske eksperimenter. Vi må være nogle, der kan fortælle på den måde om kristendommen. Og vi må kunne gøre det kemisk frit for skinhellighed, salvelse og moralprædikeri. Vi kan vidne med vore ord om et rige, ganske simpelt fordi vi selv har været der.

Per Salomonsen.

KORPSKONTORET MEDDELER:

Vandrerkort og lejrpas

Enkeltvandrerkort. Ethvert medlem af Det Danske Spejderkorps kan på korpskontoret få udstedt vandrerkort mod indsendelse af foto (pasformat) samt kr. 3,50. Følgende oplysninger bedes givet: Navn, stilling, adresse, fødselsdag og -år, fødeby og korpsmærkenummer samt afdelings navn.

Lejrpas. Det vil almindeligvis ikke være hensigtsmæssigt for en trop eller patrulje at benytte offentlige lejrpladser, men hvor dette i særlige tilfælde er nødvendigt, skal føreren være i besiddelse af lejrpas. Efter de samme regler som for vandrerkort udsteder korpsset såvel enkelt- som lederpas. Begge koster kr. 2,00 pr. stk. (sidstnævnte uanset antal deltagere). Også patruljeførere kan få udstedt lejrlederpas.

Grundet pladmangel må »Huset med maskerne« udgå i denne måned.

Allerede ved New Foundland kommer isen. Når skibet går nordover, kommer de tavse isfjelde drivende — vældige, fantastiske — men samtidig et vidnesbyrd om den farefulde tilværelse på havene omkring klodens poler. Fra nu af gælder det mere end nogen sinde om at passe på.

Om natten, og når tågen indhyller skibet, er vanskelighederne selvfølgelig størst. Hjælpen kommer fra radaren, ekkoloddet og projektørerne. Radaren kan fortælle om isfjelde inden for en afstand af 16—17 sømil (en sømil = 1852 m), men den taler ikke altid sandt. De store lodrette isfjelde giver sig tydeligt til kende på skærmen, men de skrå flader kan ofte snyde teknikken. Hvis radaren har overset isfjelde, kan der opstå situationer, hvor sømanden må handle hurtigt og koldblodigt, hvis kollision skal undgås.

Undertiden dominerer isen helt op til 100 sømil fra kysten. Isfjeldene kan veje op til flere millioner tons, og de største isflager, de såkaldte isøer, der stammer fra polarbassinet, kan være så store som 25×50 miles.

Inden længe glider skibet op gennem de smalle render mellem isfjelde og isflager. Man er i ugæstmilde omgivelser. Polarisen fra nord er hård som cement og ville knuse skibet, hvis skipperen skulle finde anledning til at prøve, hvem der var stærkest. Isbjergene er

strengt vagtposter omkring den grønlandske kyst.

Men det gælder også for den tyn-dere vinteris: Man skal ikke forsøge at brække eller knuse den. Den skal skubbes.

Fra udkigsposten i masten spejder kaptajnen eller styrmanden intenst efter muligheder for passage. Nu og da standses de af isfjelde, der rager mange gange op over mastetoppen. Skibet er lukket inde i en skakt af hvide klipper, og udsynet er fuldstændig spærret. Hvad nu? Hvordan nu finde den vej frem, der skal findes?

I vore moderne tider går Catalina'en på vingerne for fra luften at finde de smalle render mellem is-kamperne. Over radioen går meldinger om render og rute ned til

skibet, der heroppefra ser ud som et insekt — eller en lille sort brik mellem vældige kridhvide isformationer. Piloten søger dernæst en våge i isen, hvor han kan lade maskinen gå ned.

Kaptajn Hindberg har i årevis

FRA POL til POL...

sejlet i isfyldte farvande for rederiet J. Lauritzen, der er vort mest erfarne rederi med hensyn til ishavssejlad. Han husker med al tydelighed sine oplevelser under et forsøg på at komme gennem isen ind til den grønlandske kyst. Catalina'en gav melding om, at vi skulle gå nordover, inden vi prøvede at gå gennem isen, siger Hindberg. Ved kysten ville vi så ifølge piloten nå ind i et bredt bælte af vand. Alt gik glat. Vi kom igennem og stak sydpå igen i landvandet mellem kysten og isen. »Men da begynder det at blæse op. Vi er kommet ind mellem to ismarker og har desuden besvær med den spredte is. Isen begynder at arbejde. Flagerne går mod hinanden. Skibsskruen stoppen, og roret kobles fra. Vi kan ikke længere styre skibet og presses mod en vældig isflage. Men miraklet sker.

AF ISHAVSKAPTJAJNENS OPLEVELSER

areal, at man kalder det en verdensdel. Den syvende — den mest ugæstmilde — den mindst kendte.

En tur til Antarktis kan vare op til otte måneder. Undervejs går skibet muligvis til kaj i Montevideo i Uruguay for at få et par flyvemaskiner ombord. Plads til én er der altid, men hvis den skilles ad, bliver der mulighed for at få en ekstra med. Ved vejs ende samles maskinerne så på isen.

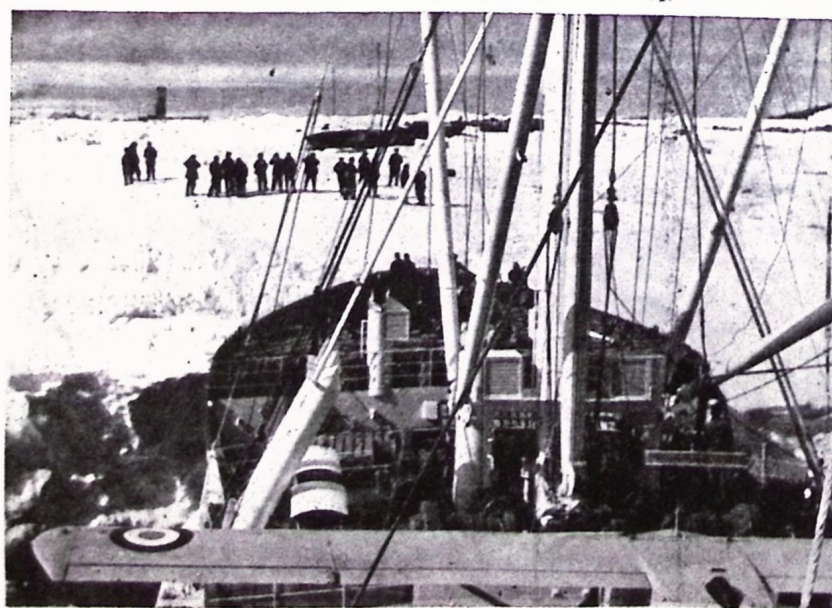
Fra Montevideo går det til Falklandsøerne ud for det sydligste Sydamerika, hvor udstyret kommer om bord. Og herfra atter sydpå ned til Weddel-havet. Det danner en vældig bugt ind i Sydpolarlandet — som om en kæmpe havde taget sig en ordentlig bid af den antarktiske iskage, og Graham's Land var mærkerne af hans hjørnetand. Skibet går langs den østlige kyst af Weddelhavet, hvor strømmen engang imellem kan skabe en næsten åben rende, der letter muligheden for passage, men til tider er der slet intet åbent vand, og så må skibet kæmpe sig gennem den tætte pakis.

Dette er kursen, når der sejles

for engænderne. Hvis søfolkene er i australsk tjeneste, er udgangspunktet Melbourne. Herfra går det stik sydpå til det antarktiske fastland. På vejen passeres Macquarie Island, der giver et stærkt indtryk af det vældige fugleliv, der udfolder sig ved Sydpolarlandet.

Skrigende og skræppende flagrer talløse skarer i den skarpe klare luft. Der er albatrossen med det mægtige vingefang. Når den kommer sejlende gennem luften med udbredte vinger, er afstanden fra vingespiden til vingespiden ca. 12 fod. Og her er Sydpolarlandets fuldendte gentlemen — pingvinerne. Højtideligt kommer de gående som en anden havnedelegation for at se, om skibspapirerne er i orden. Men de er ikke bange for at »lægge bort titlarna« og pjanke med menneskene. Den lille Adeliepingvin er mest i aktivitet. Den er klovn blandt pingviner. Kejserpingvinen holder sig for god til drengestreger. Den er mere værdig. Eller også er den mere dvask.

De store dyr, der sætter deres præg på Sydpolarhavet, er sælerne, spækhuggerne, søelefanterne og

hvalerne. De optræder i store flokke, og det sker, sømændene går på jagt iblandt dem. Det er sæler, de skyder. Deres kød er velegnet til hundefoder.

Man kan ofte komme dem meget nær — de har endnu ikke lært at frygte mennesket.

Også pingviner har måttet lade livet. De er blevet bragt hjem i dybfryser, udstoppet og givet til forskellige skoler. Ikke alle er dog udødeliggjort i et glas-kab i et naturhistorielokale.

Pingvinbryst kan nemlig spises. Men det er slemt trannet.

Langs den antarktiske kyst har

enkelte mennesker slået sig ned — som regel en sens stykker af gangen. De holder stand mod kulde og bidende blæst for at samle videnskabelige oplysninger og foretage meteorologiske observationer. Visse af disse baser kan dog rumme op til 100 mand som f. eks. amerikanernes og russernes.

I lasten på de skibe, der går ind til baserne, findes videnskabeligt udstyr, maskinolie, reservedele og — først og fremmest — proviant. Undertiden får skibet så forskellige videnskabelige prøver med tilbage.

Søfolk, der sejler på ishavene — det nordlige og det sydlige — må indstille sig på at friste en tilværelse, hvor man kun har sig selv at stole på. Man må selv kunne lave det, der går i stykker, man må selv losse og laste, for havnearbejdere er der ingen af, og man må være ind-

stillet på at tage en tårn en hel dag ved spillet i storm og isnende kulde. En meget vigtig egenskab er des-

uden tålmodighed. Kaptajn Hindberg har siddet fast op til tolv dage i isen med sit skib. Intet ved man. Intet kan man gøre. Skibet er fastlåst. Man må vente og vente — indtil stedets ubestridte hersker, isen, er til sinds at løse sit tag.

Suomi kalder -

Indbydelse til korpslejr i Finland

Fra Finlands Svenska Scoutförbund har korpset modtaget indbydelse til at deltage i deres korpslejr i dagene 19.—27. juli. Indbydelsen gælder for en trop eller en patrulje med en voksen førers ledsagelse.

Lejren afholdes i Pernå skærgård ca. 80 km øst for Helsingfors. Lejrkontingentet udgør 2.500 fmk (ca. 55,— d.kr.), og det indbefatter også rejsen fra Helsingfors til lejren tur/retur.

Henvendelse om deltagelse sker til korpskontoret inden udgangen af april.

Glemte hatte på Colleruphus

Der er åbenbart nogle københavnske spejdere og førere, der ikke tager det så nøje med, om de fryser på hovedet, når de tager hjem fra tur. — I alt fald har der på Colleruphus igennem længere tid ligget nogle spejderhatter, som ingen har ulejlighet sig med at spørge efter. Den ene er med trops- eller flokassistentdistinktion. — Såfremt de rette ejermænd ikke snarest henvender sig til hyttevagten, vil hattene blive bortskænket til »værdigt trængende« blandt vore hatteløse spejderkammerater. — Henvendelse til: Per Udam, Dronninggårds Allé 9 B, Holte, tlf. HO 538.

Det hele begyndte for ca. 1½ år siden, da vi fik at vide, at korpset havde købt grunden Vester-Strødam, beliggende et par kilometer nord for Hillerød tæt ved Gribskov. Meningen var så, at grunden skulle sælges videre til en afdeling, der var interesseret. Ved hjælp af lån fra Ove Holm's fond, lån og gaver fra forældre og tilskud fra tipsmidlerne, lykkedes det os at få samlet de 15.000 kr. sammen, som grunden kostede.

Vi drømte naturligvis ikke om at bygge på den de første år, rent bortset fra, at grunden er meget lavt beliggende, så bygning af en stor hytte vil støde på betydelige vanskeligheder. Da var det, tanken om at bygge patruljehytter strejfede os.

Da først ideen havde fænget, gik det hurtigt fremad, undtagen med at skaffe materialer. Der blev holdt foredrag for patruljeførerne af Vil-

VESTER-STRØDAM

2. Ordrup bygger

PATRULJEHYTTER

helm fra Gilwell-hytten. I Sct. Georgs-turneringen i maj skulle patruljerne aflevere arbejdstegninger, med modeller, materialelister m. v. Det var ikke så godt med prisoverslagene; hytterne kom til at koste et par tusinde kroner hver! Forældrerådet havde bevilget 200 kr. pr. patrulje til indkøb af de nødvendige ting som tagpap, søm o. lign. — ting man ikke kunne skaffe enten brugt eller gratis.

Det gik træt med at skaffe penge i patruljerne og endnu mere træt med at skaffe materialer. De overdådige hytteprojekter blev gradvis nedskåret, og nærmede sig langsomt og meget nødigt det, førerstabten havde tænkt sig, da hele planen blev sat i gang. Der var nu kun en måned til sommerlejren, og dermed en måned til byggeriet skulle begynde; der var måske materialer sammenlagt til 1—2 hytter, og der skulle bygges 5.

Der var katastrofestemning, flere tvivlere, jeg selv deriblandt, var mest stemt for at opgive det hele, eller i det mindste nøjes med at

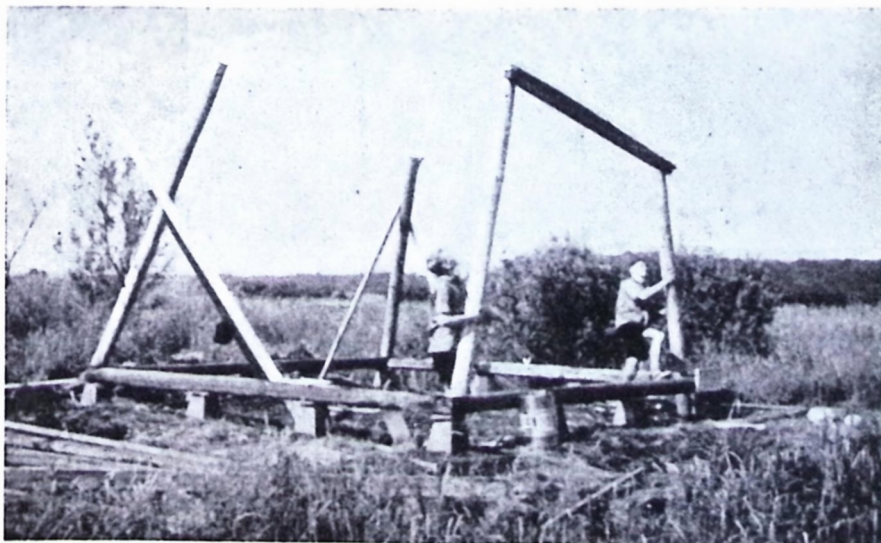
bygge de to hytter, der var materialer til. Men vor tropsfører vendte mesterligt stemningen, og vi blev enige om at gøre endnu et fortvivlet forsøg på at skaffe de enorme mængder bjælker, lægter, brædder, søm, isolering, tagpap, stolpesten o.s.v., der manglede. Patruljeførerne indkaldte patruljernes fædre til møde, patruljerne spurgte på byggepladser, ringede til venner og bekendte, troppens venner i nær og fjern gjorde endnu et fremstød. — Og se så, lige med et gik det, alle vegne fra kom der materialer: fra Køge og fra Roskilde, fra Rørvig og fra København, og vort største problem blev at få det hele kørt op til grunden; men lastbiler blev stillet til rådighed af forældre, og også dette problem blev løst.

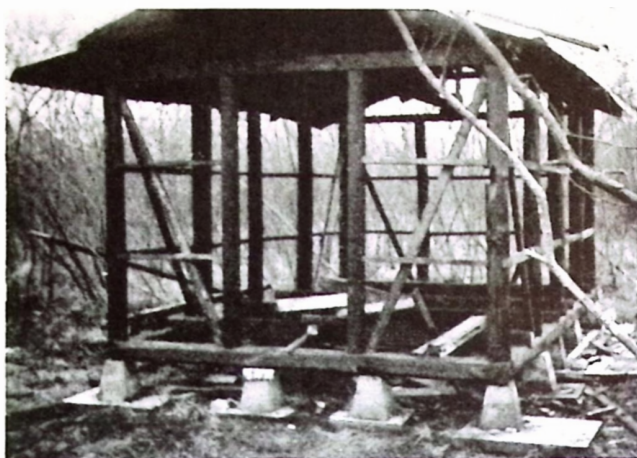
De sidste beregninger blev foretaget af troppens bygningskyndige polyter og søndag den 25. juni kørte troppen til Vester Strødam.

Mowgli

Det var strålende solskin den dag, vi kom op til grunden. En del af os havde jo været deroppe kort tid forinden, og vi nikkede genkendende til de efterhånden anseelige mængder af træ, der var blevet kørt op. Jo, der var virkelig noget at gå i gang med. Den første eftermiddag gik med at rydde en plads i kratter til telt og patruljelejrplads samt med etablering af lejren. Om aftenen indviede vi vores nye lejrplads, beliggende i en sænkning på et af de få højtliggende steder på grunden, indkranset af lidt træbevoksning og oplyst af skæret fra en farveglitrende himmel mod nord-vest. Vi satte os her det mål, at vi næste dags aften ville have planeret, sat stolpesten på plads og have de nederste bjælker liggende ovenpå. Men vi blev klogere —

Mandag formiddag fik man fjernet det sidste af det pilekrat, der

stod i vejen; der blev hoppet flittigt på jordbunden for at fornemme, hvor den var mest bæredygtig og de sidste overvejelser med hensyn til hytternes placering blev gjort. Fliser og stolpesten blev hentet på et cementstøberi i byen, men fliserne var tunge og stenene mange, så det blev ikke til så få trillebøre, der skulle køres hen ad de smalle, ujævne stier. Grus til at lægge under fliserne kom samme vej, alt imens solen bagte fra en skyfri himmel. Det, at få grunden under hytten jævn, og få alle sten lagt på det rette sted og i den rigtige højde, var mere end vi kunne klare på en enkelt dag, så der var nogle der var lidt slukørede efter den første dags slid.

Vi fortsatte de næste dage. Beständig gik man forbi tømmerstablerne, og det kunne godt krible i en efter at komme i gang med en sav og et stemmejern. Omsider oprandt da det tidspunkt, da man skulle til at udsøge sig de rette bjælker. Her skulle man også til at tænke sig om, så den rigtige side kom opad — man ville jo nødigt udsættes for ubehagelige overraskelser, når stolperne skulle rejses. Da først nogle var kommet i gang med at save og tømre, gav de øvrige patruljer arbejdet en ekstra tand, for at også de snart kunne komme til de mere spændende ting. Stolt var den aften, da de første kunne gå til lejrålet efterladende en færdig fodrem, vel indsmurt i Cuprinol, liggende som et solidt grundlag for det skelet, der nu skulle rejse sig. Byggeriet fortsatte med uformindsket styrke, indtil vi sidst på ugen lod værktøjet hvile en dags tid for i stedet

at drage ud til Nordsjællands søer, skove og strande. Patruljerne tog ud til 5 forskellige steder, og efter her at have hentet signye indtryk — fra slotte og ruiner eller fra flinke folk undervejs — tog man atter fat på byggeriet med fornyede kræfter.

Snart rejste der sig det ene skelet efter det andet, stolperne blev sat

i lod og stivet af, og nu var det spændende at se, hvor godt toplæggerne, der i forvejen var savet til, passede ovenpå.

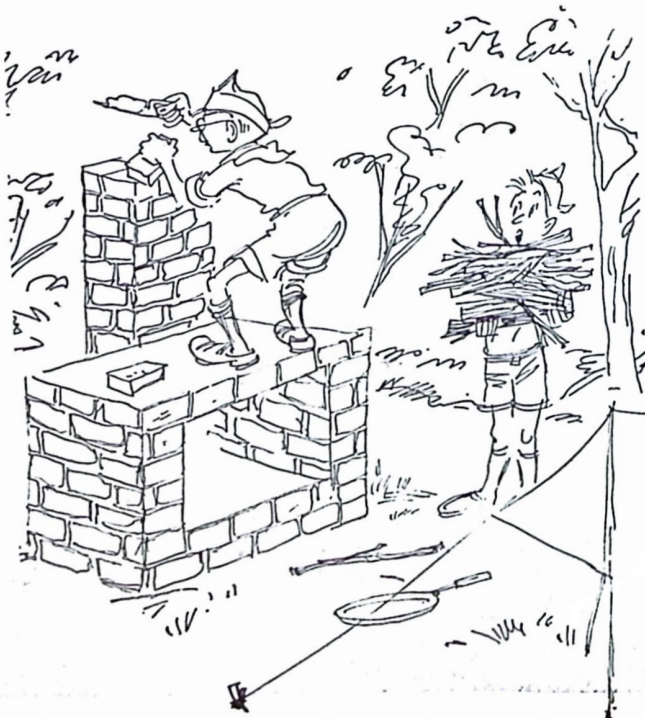
Tit opstod der vanskeligheder undervejs. Så måtte vi til at regne og skitsere, men vi kom da igennem selv de sværeste tømmerstillinger. Det var heller ikke altid, det var lige nemt at få skelettet sat op, så det kunne sømmes sammen. En af hyterne, den der skulle spidse til opefter, måtte vi således rejse 3 gange, inden den blev stående. De øvrige gange faldt det hele sammen, lige som vi var ved at lægge det

sidste stykke tømmer på plads. Den hytte fik tilnavnet »Ruinen«. Men omsider stod de der da — alle skeletter — urokkelig faste. Det var også spændende at rejse tagværket. Spæret skulle kantes op fra den ene mand til den anden, og ham, der sad øverst, havde et ansvarsfuldt job med at sørge for, at det kom til at sidde rigtigt. Men nu skred arbejdet også rask fremad, efterhånden som man var blevet mere fortrolig med det. En patrulje fik f. eks. sat hele hytten under tag på en enkelt dag, og en anden holdt rejsegilde et par dage senere.

Da vi tog hjem, havde vi et solidt arbejde bag os. Men vi havde også nået andre ting: Vi var blevet dus med Strødam, havde lært dens kinkelkroge og fugleliv at kende, og vi havde stiftet bekendtskab med nogle af de mennesker, der boede omkring os.

Nu var der skabt et godt grundlag for efterårets virke. Mange week-ends er tilbragt i de sidste par måneder med at sætte tag op, fastgøre yderbeklædning, lægge gulv o.s.v. således at patruljerne i vinter har et fast tilholdssted inden døre. Men arbejdet skal fortsættes, nye ideer skal udvikles, og hytterne vil også indvendig komme til at tage form.

Gråbroder

SPEJDER ✱

J U L

Atter i år kunne Spejder Jul notere sig for en solid succes i alle de 4 spejderkorps, og der er sikkert mange troppe, flokke og patruljer, der har tjent velkomne penge til sig selv igennem salget. Beklageligvis kom bladene meget sent ud, men vanskelighederne er forhåbentlig blevet overvundet alle steder.

Konkurrencerne i NØDDEKNÆKKEREN fik også stor tilslutning. — Vinderne af de forskellige konkurrencer er nu blevet udtrukket af medlemmer af de fire korps (se billedet). Den fuldstændige vinderliste ser således ud:

»DE STORE NØDDER«

1 stk. gavekort på kr. 100 kr.
Egon Worm Hansen, Stobberup, Løsning.

10 stk. gavekort på 25 kr.

Otto Bisgaard, Bispevænget 5, Viborg.
Kirsten Vita Hansen, Fynsvej 155, Kolding.
Niels F. Bogholm Knudsen, »Mærkedahl«, Lyngs st., Thy.
Bernhard Jensen, Tværvej 10, Overlund pr. Viborg.
Inge Aabjerg, Røjrupvej 7, Longeskov.
Svend Holm, c/o dyrlæge J. Holm, Skodsborg.
Hans E. Christiansen, »Østergårde«, Tørring.
Marie K. Riishede, Sjelle pr. Skovby Østj.
Helmuth Bock, Vestergade 13, Logumkloster.
Niels-Jørn H. Frederiksen, Chr. Lundsvej 117, Nyborg.

25 stk. gavekort på 10 kr.

Eva Petersen, Kontorvej 55, Soborg.
Britta Due Jensen, Middelfartsgade 18, IV., København Ø.
Ole Vandrup, Lyngbyvej 154, København Ø.
Inger Lise Pedersen, Skolen, Pedersker, Bornholm.
Leno B. Andersen, Blichersvej 110, Odense.
Rolf Kalløse Jørgensen, Kaktusvej 50, I., København S.
Kirsten Colstrup, Galgemosevej, Holstebro.
Anette M. Mortensen, Møllevej 15, 2., Nykøbing M.
Inga Søgaard Stidsen, »Nyvang«, Løsning.
E. P. Nielsen, Løvgårdsvej 49, Virum.
Tove Vilstrup Langhoff, Elevboligeh, Amtssygehuset, Glostrup.
Carsten Andersen, Dalsgård, Grauballe.
Anne Gjerlaw, Grønnevej 61, Virum.
Hanne Møller, Vibevej 8, Bagsværd.
Bjarne Kalløse Jørgensen, Kaktusvej 50, I., København S.
Stein Thomsen, Frølichsvej 38 A, Charlottenlund.
Lotte Halby, Ringstedvej 26, Holbæk.
Erik Sørensen, Huslodsvej 78, Fredericia.
Else Frederiksen, Chr. Lundsvej 117, Nyborg.
Karin Johansen, Kongensgade 4, Horsens.
Lisbeth Dehnke, Bolveredevej 41, Helsingør.
Jens Brønning-Hansen, Matmørgsvej 10, st.th., Holte.
Pär Mark, Blokhuset, Vejen Skov, Vejen.
Birgitte Nielsen, V. Fælledvej 53, 4. th., København V.
Karen Schou-Pedersen, Hedevænget 31, Kgs. Lyngby.

»DE SMA NØDDER«

1 stk. gavekort på 25 kr.
Hans Madsen, Læssøgade 8, Kolding.

10 stk. gavekort på 10 kr.

Keld P. Møller, Kongegade 2, Nyborg.
Dorthea Petersen, »Blokager«, Gesten.
Harald Nielsen, Frisbæksgård, Nr. Snede.
Inge Hermansen, Niels Juelsgade 29, Marstal.
Per Overgård, Grønninger 1, 2., Aarhus.
Dan Paulsen, Vestergade 111, Herning.
Ole Birkholt Nielsen, Skjalm Hvidesvej 17, Sorø.
Per Rasmussen, Gyvelvej 7, Vejle.
Anne Marie Pilgård, Mogenstrup, Ronbjerg.
Palle Jorsboe, Snebærvænget 13, Virum.

25 stk. gavekort på 5 kr.

Peter Abrahamson, Vendersgade 6, Kbhvn. K.
Birthe Holm, Perbal, Bolderslev.
Jens Andreas Nielsen, Grurup, Bedsted, Thy.
Ivar Højlund, Strandfagedvej 6, Brandby Strand.

Hans Jacob Simonsen, Fløvtgaard pr. Øsby, Sønderjylland.
Gunnar Prinds, Dannevang 2, Vojens.
Stig Due Jensen, Middelfartsgade 18, 4., København Ø.
Mona Lauridsen, Vesterallé 1, Kibæk.
Jens Thorn, Rudersdalsvej 56 A, Holte.
Hilda Pedersen, »Søndermark«, Falsig pr. Naur.
Kirsten Haug, Hestlund, Bording.
Elsebeth Larsen, Vesterbro 16, Årskøbing.
Kristian Thorkildsen, Hestlund, Bording.
Lene Holk, Rismøllegade 4, Dronningborg, Randers.
John Christensen, Dalgasvej 17, Holstebro.
Anne Husum Olsen, Pileallé 5, Frederikssund.
Lars Andersen, Kongebrovej 37, Sorø.
Elisabeth Lidell, Møllevejen, Marstal.
Inge Dahl, Jydeholmen 41, 1., Vanløse.
Bent Oddershede, Vildsund, Thy.
Hans B. Pedersen, Herrested skole, Herrested.
Nina Bagh, Solvænget 9, Frederikshavn.
Gudmund Mortensen, Fuglefjord, Thorshavn.
Bente Blankenbjerg, Bildbjergparkvej 18, Aarhus.
Linda Grün, Fj.Ring 8, Haderslev.

Apropos ...

Magasinet FOTO- konkurrence

Fornylig har vor udsendte pressefotograf haft fornøjelsen af at møde denne ungersvend. Glad gumlede han sig igennem et stykke »fedt og hæsligt« kød. Forresten er Magasinet fotokonkurrence gået ind, men det kan du læse om andetsteds.

Er det ikke et dejligt spejderbillede? Det var det, der fik os til atter at nævne fotokonkurrencen. Er du parat med kamera og blitz? Vi glæder os til bunker af gode billeder.

Kirba, Christian Ravn,
Ermelund flok.
Hathi, Peter Hofman-Bang,
6' Østerbro flok.

Lyt her, oh ulve

I denne måned samles alle ulveunger med deres førere til Sgt. Georgsparade. Når jeres flokfører har fortalt om Sgt. Georg, skal I allesammen gentage det ulveløfte, som I første gang aflagde den dag, da I for alvor blev optaget i ulveflokken.

I løftet hedder det:

Jeg lover at gøre mit bedste for at holde ulveloven ...

Har I mon lagt mærke til, hvad vi skrev til jer i de to sidste blade om ulveloven?

Er I villige til at adlyde denne lov?

Når I mødes på Sgt. Georgsdag, så sig til jer selv: I 1962 vil jeg prøve at holde ulveloven lidt bedre end i fjor.

Godt jagt, ulve! Lily.

Månedens 30 km ture.

19 ulve fra Musketererne.

9 ulve fra Lars Dyrskjædt.

10 ulve fra Aakirkeby flok

Indsend løsningen senest 20/4-62 til redaktøren af Spejdersnes Magasin, Ø. Søgade 112, Kbh. Ø. Husk navn, adresse og flok. Præmie sendes til de heldige vindere.

Kryds og tværs

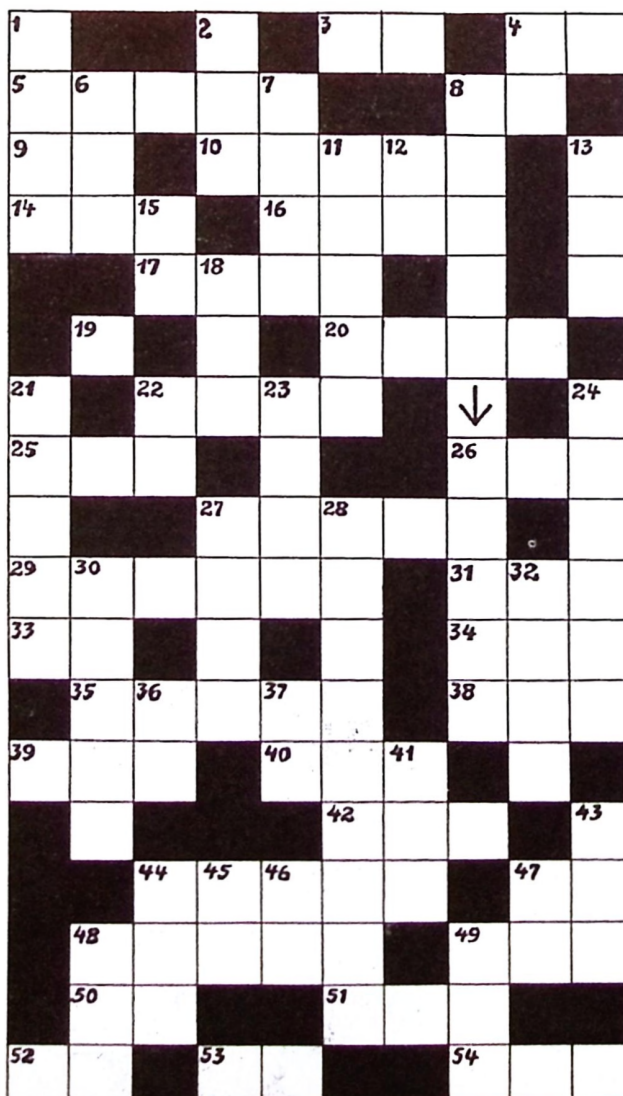
FOR ULVE

VANDRET:

- 3 Moredø sig
- 4 Dårligt for skiløb
- 5 Duelighedstegn
- 8 Husdyr
- 9 Klokken - - står solen i sydøst
- 10 Den brune bjørn
- 14 Vi vil gøre vort bedste
- 16 Blomst
- 17 Glente
- 19 Stedord
- 20 Stenbuk
- 22 Fortidsdyr
- 25 Phao
- 26 Moslignende plante
- 27 Har gule nakkepletter
- 29 Flagermus
- 31 Den røde blomst
- 33 Pilesids
- 34 Have
- 35 Falde
- 38 Raveri
- 39 Slange
- 40 Rama
- 42 Indianervåben
- 44 Farlig at indånde
- 47 Vintersøvn
- 48 Shere Khan
- 49 Hvad skifter Kaa
- 50 100 gram
- 51 Dyr
- 52 Flokassistent
- 53 Baden-Powell
- 54 Mowgli

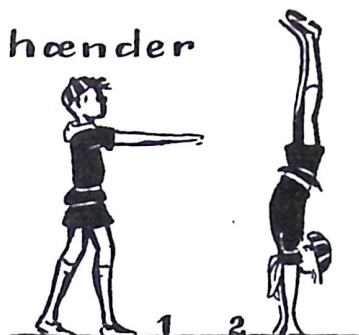
LODRET:

- 1 Flagermus
- 2 Vil I gøre eders bedste
- 4 Tal
- 6 Døddyr
- 7 Desmerdyrets »hole«
- 8 Abornes tilholdssted
- 11 Blomst
- 12 Skildpadde
- 13 Korpsets ulveløder
- 15 Alfab. rækkefølge
- 18 Fugl
- 21 Desmerdyr
- 22 Udbrud
- 23 Vokser på heder
- 24 Frugten
- 27 Pindsvin
- 28 Kongens stad
- 30 Hjør
- 32 Slyngplante
- 36 Træ
- 37 Station (forkortet)
- 41 Almindelige spise i Indien
- 44 Se
- 45 Karakter
- 46 Smile
- 47 Udbrud
- 48 Elefant
- 49 Gammel bil

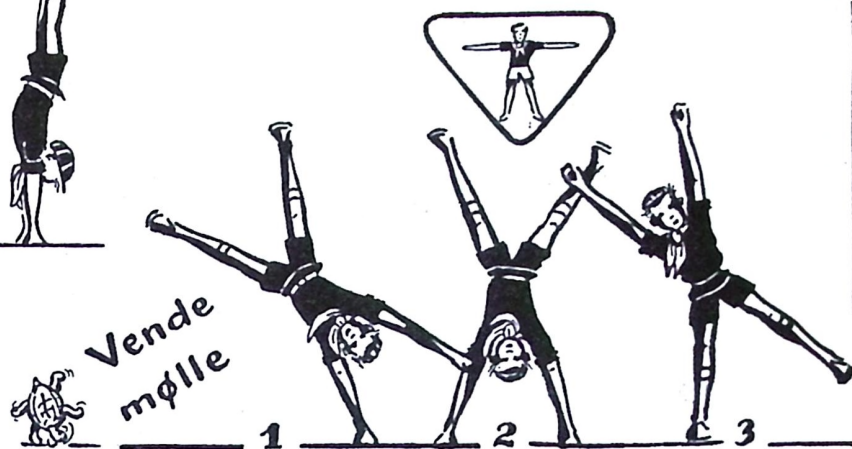

Stå på hænder

Boldkast

DUELIGHEDSTEGN

LILY fortæller og
ESKE tegner

om

ATLET

Til dette mærke er kravene forskellige, hvis du tager det, inden du er fyldt 10 år, eller du er over 10 år.

En ulveunge mellem 8 og 10 år skal:

- 1) løbe 60 m på 12 sekunder,
- 2) springe 80 cm i højden,
- 3) springe 2 m i længden,
- 4) kaste bold (tennisbold) 25 m,
- 5) være flink til at gribe en bold,
- 6) kunne en af følgende tre ting:
 - a. stå på hænder eller
 - b. vende mølle eller
 - c. slå hovedspring.

En ulveunge mellem 10 og 12 år skal:

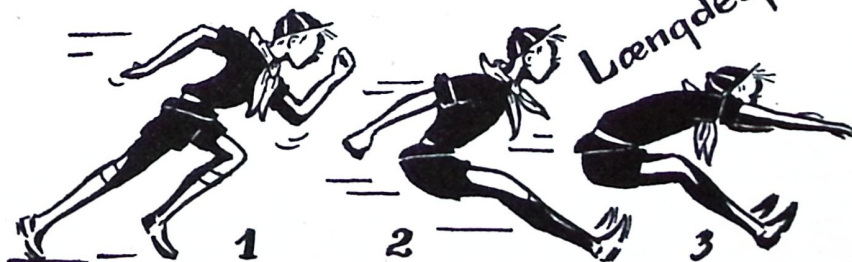
- 1) løbe 60 m på 11 sekunder,
- 2) springe 85 cm i højden
- 3) springe 2,75 m i længden
- 4) kaste en bold (tennisbold) 30 m,
- 5) og
- 6) som under 8 til 10 år.

Jeg vil tro, at der er nogle af disse ting, du meget let kan klare. Men der er nok noget, du måske skal træne med i gymnastiktimen, før du for eksempel springer højt nok eller langt nok. Måske er der mulighed for at træne til dette mærke på en floktur eller i sommerlejren, hvis I har planlagt en sådan.

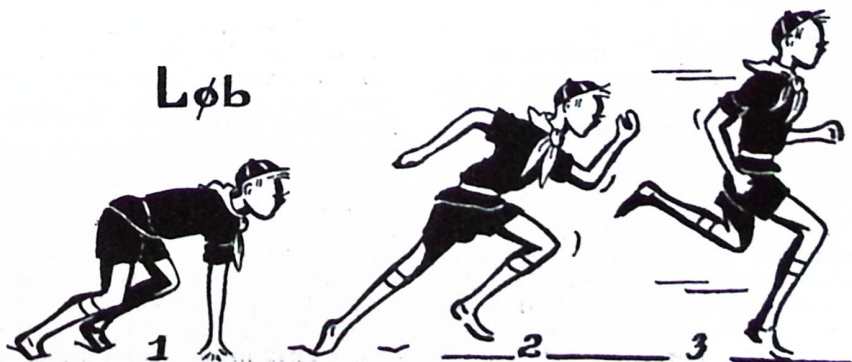
Højdespring

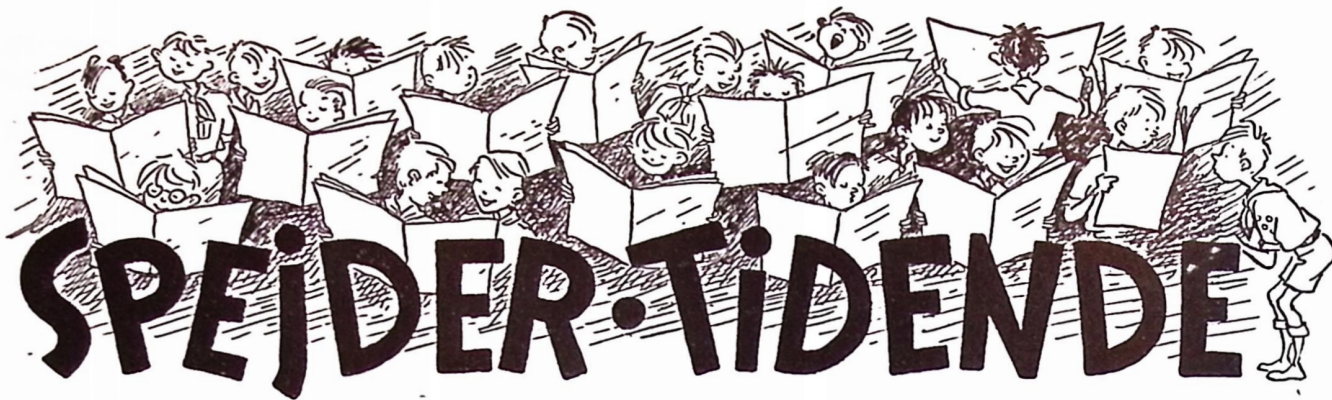

Længdespring

Løb

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

En tak for indsatsen fra RED BARNET

Som bekendt blev »Spejderhjælpen« i efteråret gennemført til fordel for arbejde for spedalske børn i Indien. Det er landsorganisationen RED BARNET, der forestår den danske hjælp i de spedalskhedsramte områder derude, og de fire spejderkorps oversendte derfor 300.000 kr. til RED BARNET som danske spejders bidrag til indsatsen mod spedalskheden.

Herfor har RED BARNET nu sendt korpsene sin varmeste tak og store anerkendelse af den tanke og det arbejde, som spejderhjælpen er udtryk for. — Samtidig har RED BARNET meddelt, at man som gave andetsteds fra har modtaget en grund på Samsø på godt 21.000 m², og denne grund stiller man indtil videre til rådighed for de fire korps som lejrplads. Grunden ligger tæt ved Kattegat i et smukt terræn.

Statsministeren indviede spedalskhedscenter i indisk landsby

For de mange penge, der kom ind bl. a. ved spejdernes aktion i efteråret, er der købt en grund med store skyggefulde træer lige uden for landsbyen Pogiri i Srikadulamdistriktet i staten Andra Pradesh, og her er man i færd med at bygge de første primitive bygninger, hvorfra spedalskhedsbekæmpelsen skal dirigeres.

Under sin Indiens-rejse i januar i år indviede statsminister Kampmann det danske hospital og afslørede en 1½ m høj bautasten, der fortæller, at det danske RED BARNET har iværksat sin spedalskhedsbekæmpelse herfra.

En god idé bragte penge til spejderhjælpen

Ovenstående vikingeskib er et konfirmationstelegram, »opfundet« af en spejder i Aby-Hasle trop, der gav ideen videre til Stenders kunstforlag i Århus. Herved tjente han 100 kr. som sit bidrag til spejderhjælpen. — Telegrammets idé er den, at der kan anbringes pengestykker i »skjoldene« langs rælingen og bag den udstansede mast kan anbringes pengesedler, en check eller et gavekort, der således vil illudere som sejl.

Kunstforlaget syntes altså så godt om ideen, at det købte den, og således kom der på spejderens arbejdskort til spejderhjælpen til at stå: »idé til telegram — 100,00 kr.«. Det var da en tiltalende ny og original idé til arbejdsopgave, synes du ikke? For den virkelig kvikke er der altså mange andre måder at

skaffe penge på end ved græsslåning, autovask, byærinder o. s. v. — Vi siger »bravo« til den vakse Aby-Hasle spejder.

Caspar Markdanners trop

i Kolding fyldte i begyndelsen af 1962 25 år og udgav i den anledning et flot og interessant nummer af deres tropsblad »Flammen«, hvori forskellige af troppens spejdere og førere gennem årene beretter om de mange oplevelser, som den traditionsrige trop har haft.

Pionerarbejde

På en søndagsudflugt i februar mødte vi denne patrulje i færd med pionerarbejder. Patruljeaktiviteter i vintertiden: Signaltårnsrejsning og fjerndistance-morse er en spændende og morsom beskæftigelse.

Patruljen er Piraterne fra 3. Nyboder og billedet er hentet hjem fra Collieruphus.

Drik mælk, det er sundt

Ovenstående er den originale titel på en meget speciel opgave, som 1. Thisted trop stillede patruljerne overfor som et led i patruljekonkurrencen. Patruljerne skulle arrangere en week-end med overnatning på en bondegård oven over kostalden (rapport over køers og spejdes lyde fra 23,00 til 6,00). Man måtte endvidere i gang med morgenmalkning og fremskaffe oplysninger om, hvad mælkeprøver og kontrolforeninger er for noget. Man blev stillet overfor kemiske forsøg over indholdet i kogedning og fulgte sidenhen mælken til mejeriet, hvorefter man aflagde en rapport over arbejdsgangen der. Sluttelig skulle man fremstille en plakat for danske mælkeprodukter. — Der er næppe tvivl om, at Thisted-patruljerne efter dette er meget klogere på kvæg- og mejeribrug, end de var før, og det må da have været en spændende opgave at løse.

Operation Vänern

Emdrup trop under Søborg division forbereder i år en sommerlejr, der skal gå til Sverige, til egnen omkring Lidköping og Djurgården ved den sydlige ende af den store sø Vänern. Her har man fundet et dejligt terræn til hikes, pionerarbejder og alskens primitivt spejderliv, herunder kanohike for skovmændene. — Lejrkontingentet bliver kr. 95, men forud for lejren har patruljerne fået til opgave i tiden indtil sommerferien at indtjene 20 kr. pr. deltager, der så trækkes fra lejrkontingentet. — Det lyder spændende alt sammen. Hvad er planerne for sommerlejren i jeres trop?

Ny spejdergrund i Sønderjylland

Tønder kolonnes grund »Hjerrisager« bliver i denne sæson klar med vaske- og toiletforhold, så den kan bruges både som lejrplads på vandrelejr og som standlejrplads. — Oplysninger og bestilling af lejrpladsen sker til KC Martin Quist, Bredebrovej 3, Løgumkloster. Tlf. (047) 43720.

Bortset fra den offentlige campingplads i Skærbæk er »Hjerrisager« den nærmeste lejrplads ved Rømø. På Rømø må ikke camperes udenfor de offentlige pladser, og der må ikke bruges åben ild. »Hjerrisager« ligger 3 km NØ for Skærbæk,

NYE DAVNE TIL ÆRES SIDEN

RIDDERE

Guldborg trop
PF Jens Truelsen
PF Mogens Petersen
PF Bent Bednars
1. Frederiksborg
PF Ole Hammer
Jon Little, Hørsholm
PF Jens Holger Rindal
PF Poul Erik Larsen
1. Assens
PF Kurt Jensen
PF Poul Erik Hiul Andersen
Erik Glipping, Nyborg
PF Ulrik Nielsen
1. Nordborg
SM Frank Olsen
SM Flemming Post
Frie Rovfugle, Toftlund
SM Henning Juhl
PF Erik Jensen
PF Evald Molgaard

1. KL. SPEJDERE

2. Ordrup
SM Gunnar Brusch
SM Bent Schubart
SM Viggo Leisner
1. Nordborg
SM Frank Olsen
SM Flemming Post
Valdemar Atterdag, Aalborg
PF Kaj Hjorth
Erik Glipping, Nyborg
PA Olav Mathorne
Jon Little, Hørsholm
PF Jens Holger Rindal
PF Poul Erik Larsen
Guldborg trop
PF Jens Truelsen
PF Mogens Petersen
PF Bent Bednars
Virum trop
Hans Krohn

3. KL. SPEJDERE

Struer trop
SM Erling Thannell

VANDRINGER

100 KM
Virum trop
Preben Sand
Musketererne, Vejle
Flemming Larsen
Mogens Hansen
Preben Boiesen
Peer Lauritzen
Erik Glipping, Nyborg
PF Tommy Østerlund
PA Oul Nielsen
Jorgen Guldman
1. Grindsted
PF Robert Balding Hansen
PA Jorgen Krojberg
1. Rønne
Torben Lind
7. Østerbro
PF Preben Keil
Steffen Kærn
Peter Knudsen
Tars trop
PF Johnny Nielsen
PA Hans Henrik Larsen

90 KM
Virum trop
PF Peter Sedenius

75 KM
Musketererne, Vejle
Kars Skou
Erik Glipping, Nyborg
PF Ulrik Nielsen
PA Olav Mathorne
Nillan Andersen
1. Bække
Bent N. Jensen
Preben Jensen
Thomas Knudsen
PA Knud Jepsen
PF Hans Chr. Schmidt
Jorgen Degn
PA Ole Jensen

60 KM
Jon Little, Hørsholm
Jens Clausen
Per Fussing
Mogens Rohd
1. Grindsted
Jorgen Christensen

Valdemar Atterdag, Aalborg
PF Erik Søtoft
Birger Madsen
Troels Madsen
1. Ballorup
PF Stig Askå
Peter Frørslev Pedersen

VÆBNERE

1. Rønne
Hans Peter Larsen
Jens Larsen
1. Nordborg
PF Orla Uekermann
PA Orla Nielsen
Frie Fugle, København
PA Jan Stegger Petersen
1. Esbjerg
PA Jorgen Andersen
Erik Glipping, Nyborg
PA Olav Mathorne
Nillan Andersen
PA Alex Laurson
2. Ordrup
SM Bent Wonsild
1. Ejby
PF Niels Højland
PA Flemming Tingleff
SM Jeppe Lund
1. Assens
PA Carsten Nielsen
1. Korsør
PF Jens Erik Sørensen
1. Frederiksborg
PA Martin Vestergård
Hansen
PF Per Hammer
Aalborghus trop
Jorgen Brandt Jorgensen
Guldborg trop
PA Jorgen Mathiasen
Bjarne Guva
2. Esbjerg
PF Carsten Stee Jensen
Frie Rovfugle, Toftlund
SM Oluf Johnsson
SM Svend Helge Johansen
PF Knud Friis
PF Frode Sørensen

Sdr. J. og grænser op til Brøns skov, hvor TF Jeppe Uth Larsen er skovfoged.

Går troppens sommerlejr derfor til Sønderjylland, er »Hjerrisager« en udmærket mulighed for jer.

Butiksbarak bliver til spejderhytte

Der er glæde i Trygvie trop og flok i denne tid. Afdelingen, der har hjemme i Trørød i Københavns nordlige udkant, har nemlig for nogle måneder siden kunnet indvie sit nye hus. Det er bygget af en tidligere butiksbarak fra Holte, som tropsrådet erhvervede billigt, da de hidtidige ejere erfarede, hvad ba-

rakken tænkte anvendt til. Det nye, særdeles hyggelige hus, er bygget næsten udelukkende af frivillig arbejdskraft og indviedes ved en lille højtidelighed sidst i det gamle år.

Tretten i Storlien

I 5' By' tropsblad »Pulken« berettes om en interessant tur, som 13 af PF'erne, skovmændene og førerne foretog i juleferien til Storlien i Sverige, hvor man stod på ski og drev anden form for vintersport. Man havde en meget stemningsfuld nytårsaften midt i snelandskabet, og nytårsnat overnattede 3 af deltagerne i en selvbygget igloo.

DET NYE KATALOG

som følger med bladene dennegang, viser et righoldigt udvalg af vore varer.

MEN hvad med priserne?

Når dette læses, er man sikkert klar over eventuelle nye omsætningsafgifter, og hvilke følger disse vil få på vore priser. Det var ikke fastlagt, dengang kataloget gik i trykken, og vi må derfor desværre allerede nu tage et vist forbehold overfor priserne.

Vi vil på denne plads i Magasinet – i det omfang det er muligt – give besked om de følger en omsætningsafgift vil få på katalogets priser.

PRØV FØRST I DEPOTET

Spejdernes Magasin
Red.: Kontorchef J. Tvergaard
Øster Søgade 112, København Ø . Øbro 38

Spejdersport
Red.: Lektor Svend Ranvig
Kongebrovej 28, Sorø

Korpskontor
Frydendalsvej 32, København V. Telf. VE 3666
Begges blades ekspedition: Korpskontoret
Kontortid: 8-16, Lørdag 8-12

SPEJDER ANORAKKEN

er fornuftigt overtøj
til forårets ture og lejre

Den er fabrikeret af ekstra
svært ekspeditionspoplin i en
praktisk khakifarve.

Den har vindfang i ærmerne
og lynlås i halsen. Stor bryst-
lomme med klap.

Drengestørrelser, 8 år 39,50
– 10-12-14 år 44,50
Juniorstørrelser 4-3-2 49,50
Voksenstørrelser 1-0-00 54,50

**SPEJDERANORAKKEN ER REGLEMENTERET OVERTØJ
BADE FOR ULVEUNGER – SPEJDERE OG ROVERE**

NYHED!

STØRRE SPEJDER-RANSEL m. udv. lomme

Samme størrelse som rover-ransel, men uden side-
lommer og i den sædvanlige kraftige udførsel med
de allerbedste forstærkninger 58,50
Normal størrelse m. udvendig lomme 52,50
ROVER-RANSEL med 2 sidelommer 69,75
KIT-KAT-RANSEL 79,50

Se om det øvrige kit-kat udstyr i kataloget

FÆRØSKE SWEATERS

Vi har fået en sen-
ding færøske swea-
ters i meget smukke mønstre og
farver. – Som spejder har man
brug for sweater hele året.

Drengestørrelser 59,50
Voksenstørrelser 68,00-73,50

FLØJLS-BUKSER

Til forårsbrug er det lunt og prak-
tisk med korte bukser af jernbane-
fløjl. De fås i marineblå og spej-
derkhaki.

Drengestørrelser 21,00 – 29,00
Voksenstørrelser 34,00 – 44,00

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:
Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus:
Frederiksgade 69
Telf. (061) 3 36 13

Aalborg:
Kong Hansgade 1
Telf. (081) 2 83 70

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger